

[Udenrigsministeren.]

til gode Priser, rede til at købe, og alt muligt andet. Det blev et virkelig beundringsværdigt Idylbillede af Tysklands Optræden over for Danmark, som det ærede Medlem her fremstillede, og hvis der er Tyskere — og det er der jo utvivlsomt uden for Forhandlingernes Kred —, der ikke kender Forhandlingernes Karakter, saa vil de vist blive meget stolte af at være rost i den Grad af det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram. Naar det alligevel gik saa svært, ved jeg ikke, om det ærede Medlem søgte Vanskelighederne i den danske Regerings Holdning, men jeg har allerede oplyst, at derfor findes der i hvert Fald ikke det allerfjerneste Udgangspunkt. Om den Maade, hvorpaa Tyskerne fører Forhandlingerne, vil jeg gerne sige, at de tyske Forhandlere er meget forstaaende og meget dygtige, men Tyskerne har naturligvis deres Interesser at varetage, og de varetager dem med den alleryderste Styrke, meget bestemt, jeg tror, man maalt med mange Forhandlinger vilde sige: ved Lejlighed meget haardhændet; det gælder i det hele taget adskillige af dem, med hvem vi har at forhandle disse økonomiske Spørgsmaal.

Det er ikke nogen Bebrejdelse mod de tyske Forhandlere, det er deres Opgave at opnaa det allermest mulige. Jeg kan dertil føje, hvad jeg ved tidligere Lejligheder har sagt her, at da vi førte Forhandlingerne i December Maaned i Fjor og i Januar Maaned i Aar, var de tyske Krav af en saa haard og saa vidtgaende Karakter, at deres Antagelse vilde have været helt ødelæggende for dette Lands Økonomi. Derfor kunde de ikke antages, og derfor tror jeg ikke, man skal skildre Tyskerne som i den Grad gode, ædelmodige over for os, at de opmuntrer til at tage det en Grad haardere i Aar, end de tog det i Fjor.

Dernæst har den ærede Ordfører for Venstre til mig fremsat nogle Udtalelser paa Grundlag af Udtalelser af Grosserer-Societetets Formand, Hr. Laage-Petersen. Jeg har ikke haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Hr. Laage-Petersens Udtalelser, som det ærede Medlem byggede paa, men jeg forstaaer, at det ærede Medlem paa Grundlag af disse rettede Spørgsmaal til mig om 4 forskellige Ting.

Det ærede Medlem mente for det første, at Udstedelsen var foregaaet sent. Dette har jeg svaret paa i al Almindelighed, og hvis man spørger om, hvorledes Forholdet er for den særlige Gruppe af Varer, som man med Forkærlighed betragter som Færdigvarer, den store Manufakturgruppe, Grup-

pe 10, ja, saa er Forholdet dette, at den 26. Marts, altsaa før den April Maaned, hvorom der taltes før i et Tilraab til mig, da Jaa der paa Gruppe 10 ubrugte Attester for flere Millioner, for et unormalt stort Beløb. Derfor, man finder ikke Forklaringen paa væsentlige Vanskeligheder i dette, at Aftalen kom saa sent, at ikke alle Attesterne kunde udstedes saa tidligt, som det i og for sig kunde have været ønskeligt.

Det ærede Medlem byggede dernæst paa Hr. Laage-Petersens Udtalelser om disse meget omtalte 25 og 35 Mill. Kr. Jeg synes, man stadig sammenblander dette. Da man henvendte sig til Folk om at indgive Begæringer, bad man dem om to Ting, for det første om Begæringer vedrørende August Maaned, som altsaa skulde bruges før 1. September, for det andet om Begæringer vedrørende Oktober Maaned, som man havde tænkt sig som en Reserve, hvis det viste sig, at der kom utilstrækkeligt med Begæringer af den første Slags. Det ene er de 25 Millioner, og det andet er de 35 Millioner. Med Hensyn til de 25 Mill. Kr. for August Maaned kom der Begæringer ind i tilfredsstillende Omfang. Attesterne blev udstedt, og Attesterne blev brugt, ikke fuldt ud og ikke særlig hurtigt, men dog saadan, at det var nogenlunde tilfredsstillende. De 35 Mill. Kr. indgik i den samlede Tildeling for den nye Periode. I denne Periode er der jo udstedt Attester for flere Gange dette Beløb, og det er saaledes, at det dobbelte af Beløbet, godt og vel, er udstedt til Brug før den 1. December. Det er sket, og der er da ikke nogen som helst Mulighed for, at dette Beløb kan danne Grundlag for en Forhandling med Tyskerne om Tillægskontingenterne.

Disse Millioner, som altsaa indgik i det samlede Beløb, dannede Grundlaget for Beregningen af det Antal Attester, der skulde udstedes i Henhold til Grundkontingentet. Og da vi saa spurgte: Kan vi ikke finde nogle Varer, hvori I fra tysk Side er interesseret, og som vi kan regne med at kunne købe, saa vi kan udstede Attester paa dem til Opfyldelse af Ønskerne om Tillægskontingenter? — saa svarede Tyskerne: Nej, det lader sig ikke gøre, saafremt Grundlaget skal være frit Køb i Danmark; kun gennem et Statskøb kan det lade sig gøre. Og derved var det, at det blev ordnet paa den Maade, som her er sket. (*Krag: Har Tyskerne forlangt Statskøb?*)..... Ja, de forlangte et Køb, hvor Staten sikrede Købet, derved at den selv købte. (*Krag: Men de forlangte altsaa Penge og ikke Statskøb?*)... Ja, vist forlangte de Penge,